

نامه عباس میرزا ولیعهد به ناپلئون ۱

بر آئینه رأی جهان آرای خسرو مملکت فزا، خدیو کشور گشا، فیلقوس
با داد و دانش، اسکندر برتر منش زمین قرار آسمان مدار کیوان دژ مشتری
سیر مریخ مخبر آفتاب موهبت ناهید عشرت عطار د رقم ماه علم انجم حشر
تربا افسر، لنگر سفینه جلال، موجه لجه اقبال روزگار نایبه تاب داور کامیاب
یکانه دهر و دور ایمپراطور نیکو اطوار عم تاجور همایون اختر دام اقباله
منطبع و مرتسم میدارد که چون باراده داور بیچون از بدو دوستی این دو
دولت روز افزون تا کنون همواره بر مراتب مطابقت افزوده بینهما مودت باطنی
بی اختیار ظاهر میگردد در این اوقات بجهت نشان و زمان سعادت اقترا
که فطانت پناه کیاست همراهِ زبده الا کفا و الاشباه موسی وردیه روانه آستانه
شوکت عظمی بود اظهار موآلفت را بهانه رو نمود و بتحریر این موفقیّت نامه
پرداخت و چون مشارالیه در اوقات توقف این محدود مجاهد موفور در تعلیم
و تنظیم سربازان این دولت بظهور رسانید و تلافی خدمات او موقوف بشمول
عواطف بینهایت اعلی حضرت ایمپراطوری است لهذا توقع از کرایم اطوار
شاهانه چنان است که مومی الیه را بعنایتی خاص مخصوص دارند و این نیازمند
را نیز بمقتضای ملکات شاهانه از ارسال نامه های همایون و مزده فتوحات لشکر
نصرت نمون مسرور و خرسند دارند. تا انجمن سپهر آراسته بمه ماه و مهر ست همواره
مراد خاطر خلت ذخایر مدار دور سپهر باد. در پشت نامه محل مهر عباس میرزا